

[Hans Jacob Sørensen.]

Biografteatrenes Forestillinger at paavirke disses Tilskuere, ikke mindst de helt unge, og naturligvis saavel i god som i daarlig Retning.

Jeg mener derfor, Afsnittet om Censuren er et vigtigt Afsnit i Forslaget. Jeg ønsker ogsaa, at man netop paa dette Punkt søger at faa den Bedømmelseskomit , som Censuren, der skal foretage Censureringen af Billederne, jo er, gjort saa god og saa alsidig som muligt, og jeg tillader mig her at rejse det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt i Fremtiden at give ogsaa et kvindeligt Medlem Plads indenfor denne Censur; jeg mener ikke, at vi kan lade den Bevægelse upaaagtet, der i den senere Tid har gjort sig gældende indenfor Kvindernes Kreds i Retning af ogsaa at blive taget med paa Raad med Hensyn til Spørgsmaalet om de Films, der maa forevises.

Den højt erede Justitsminister fører i det nu forelagte Lovforslag 1922-Lovens Grundlinier videre, og han skriver i § 6, at det paahviler Bevillingshaveren (Lederen) ved Valg af Films at drage Omsorg for, at de kulturelt og kunstnerisk mest værdifulde Films forevises. Jeg kan — og det staar i god Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg allerede har gjort — fuldt ud tiltræde, at en saadan Bestemmelse sættes ind i Loven. Jeg kan ligeledes tiltræde, at der, naar Bevillingshaverne opfylder dette Krav, som Ministeren stiller, saa ogsaa sikres dem Adgang til at faa deres Bevillinger fornyet, naar Bevillingsperioden udløber, og jeg kan tiltræde, at Bevillingsperioden forlænges fra 3 til 5 Aar.

Men samtidig med, at jeg nævner dette, vil jeg gerne have Lov til at fremføre som min Opfattelse, at jeg tror, vi kan sige nu, hvor vi har Biografteaterlovgivningen i saa prøvet en Stand, efter at den har været gældende i 10 Aar, at det har vist sig i disse 10 Aar, at Bevillingshaverne i det store og hele har r gtet deres Opgave særdeles godt, og jeg finder det al Anerkendelse værd, at de i denne 10-aarige Periode i saa stor Udstrækning har kunnet følge saa godt med i den tekniske og kunstneriske Udvikling, som Tilfældet er. Langt de fleste af vore Biografteatre er jo nu smukke og gode Teatre, hvis Teknik vel er paa Højde med den Udvikling, man paa dette Omraade er naaet til i andre Lande, og hele denne Udvikling er gennemført i den sidste Del af den 10-aarige Periode, da de økonomiske Kaar er blevet stadig ringere for Befolkningen, hvilket selvfølgelig

mærkes stærkt i Biografteatrenes Indtægter, og i en Tid, hvor Radioen, der sikkert er en ret skarp Konkurrent, er vokset op.

Af det udførlige Bilag, som Kommissionbet nkningen udg r til Lovforslaget, ses det, som det ærede Medlem Hr. Lundberg nævnte, at Omforandringerne og Fornyelserne i Anledning af Tone- og Talefilmen alene har kostet Millionbel b, og at adskillige for ikke at sige mange af Teatrene i de senere Aar har givet endog ret betydelige Underskud. Kommissionen siger da ogsaa i sin Betænkning om Biografteaterv senets Økonomi set i sin Helhed, at de foranstaaende statistiske Oplysninger viser, at Biografteaterdriften under Bevillingssystemet, saaledes som dette hidtil har været praktiseret her i Landet, uanset den af dette System følgende Begr nsning af Biografteatrenes Antal, som Regel ikke har været noget særlig lukrativt Erhverv.

Jeg har ønsket at fremsætte disse Betragtninger for, som nævnt, at yde Bevillingshaverne en Anerkendelse, som jeg mener, de fortjener, men ogsaa for ved denne Lejlighed, hvor vi har Adgang til at drøfte og behandle Biografteaterv senet i hele dets Omfang, at pege paa, at vil vi — og det mener jeg, at vi vil og skal — stille vidtgaende Krav til Bevillingshaverne, da maa vi ogsaa paa den anden Side være os for ikke gennem Skattelovgivningen at beskære Biografteatrenes Indtægter saa stærkt, at Teatrene drives over i Underskuddet eller bliver ude af Stand til saa meget, som Bevillingshaverne maaske gerne vilde — og som vi forlanger, at de skal —, at yde det bedst mulige gennem deres Forestillinger.

De Skatter, jeg her tænker paa, er selvfølgelig mindre selve Bevillingsafgiften paa de ca. 150 000 Kr. om Aaret end Forlystelsesskatten med dens 4—5 Mill. Kr. om Aaret og med dens Krav om op til en 40 pCt.s Afgift for Billetterne. Jeg ved meget vel, at denne Skat udredes af de besøgende i Teatrene, men jeg tvivler ikke om, at den ved sin Størrelse virker begrænsende paa Besøgene og dermed ogsaa paa Teatrenes Indtægter, og jeg er i og for sig enig med det ærede Medlem Hr. Lundberg i de Betragtninger, han fremsatte om, at det er meget store og vidtgaende Krav, man stiller til de — han blev nu ved med at sige: Smaafolk, der besøger Biografteatrene, men der er dog ogsaa andre, for der er da heldigvis endnu andre her i Landet — men altsaa til dem, der besøger Biografteatrene, og han mente, at det paavirkede Besøget, hvad jeg ogsaa mener er rigtigt.

Derfor kan det være, at vi ogsaa kunde